

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Nick and Kanae Vujicic
LOVE WITHOUT LIMITS

Copyright © 2014 by Nicholas James Vujicic
Translation Copyright © 2014 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-01438-9

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

Nik i Kanae Vujičić

LJUBAV NAĐE PUT

*Jedinstvena priča o ljubavi koja
prevazilazi sve granice*

Prevela Aleksandra Mišić

Beograd, 2015.

J e d a n

Voleti nekoga

Dobro došli u *Ljubav nađe put*, knjigu za koju se nadam da će vas inspirirati i biti od koristi kako vama tako i mnogim drugima koji su u potrazi za ljubavlju i stabilnom ljubavnom vezom.

Naslov ove knjige potiče iz nekoliko izvora, od kojih je jedan *Život bez udova*, neprofitna organizacija koja podržava moj evangelistički rad širom sveta. Naziv koji nosi označava da sam rođen bez ruku i nogu i, uprkos tome, moj bogomdani cilj da inspirišem druge uzrokovan je ne time što sam nepokretan već time što sam postao izuzetno sposoban da živim pun život bez udova.

Moja prva knjiga zavrtila je frazu *život bez udova* i odvela me korak dalje. Tu knjigu nazvali smo *Život bez ograničenja*, jer sam u njoj podelio sopstvena iskustva i misli o građenju dobrog života bez obzira na izazove s kojima se suočavate, bili oni fizički, mentalni ili emotivni.

To nas je dovelo do inspiracije za naziv ove knjige – *Ljubav nađe put*. Često sam pisao i govorio o nesigurnostima s kojima sam se suočavao kao dete ili mladić. Zbog nedostatka udova plašio sam se da me nijedna žena nikada neće voleti niti želeći da se uda za mene. Imao sam mnogo dilema o svojim sposobnostima kao supruga i oca. Iskreno, pojedini ljudi

bliski meni takođe su imali istu bojazan. Neki su mislili da se nikada neću oženiti niti biti sposoban da izdržavam sopstvenu porodicu, i dugo se činilo da su u pravu.

Doživio sam uobičajena gimnazijska zabavljanja, ali nisam imao dugačku ljubavnu vezu. Tek sam u dvadesetim počeo da osećam više samopouzdanja. Do moje dvadeset sedme godine imao sam pojedine veze koje su počinjale snažno i okončavale se tužno. Jedna posebna bila je prilično ozbiljna.

Kada je ta devojka raskinula, jer nije želela da nastavi vezu bez blagoslova svojih roditelja, bio sam slomljen. U tom trenutku izgledalo mi je da postoji realna granica količine ljubavi na ovom svetu, bar za mene u potrazi za ženom. Iako su porodica i najbliži prijatelji bili pored mene, bio sam sve sigurniji u to da se nijedna žena neće udati za tako očigledno nesavršenog čoveka poput mene.

Kao što ćete naučiti zahvaljujući stranicama koje slede, pogrešio sam u vezi s time. Zapravo, toliko sam bio u zabludi da me je danas pomalo sramota da se setim kako sam utučen i samokritičan postao posle ljubavnog gubitka. Mnogi ljudi za mene misle da sam optimistična, nepobediva osoba, ali kada je reč o pitanjima srca, potrebno mi je vreme da se izborim da ostanem pozitivan.

Sigurno nisam imao poverenja u sebe, ali ono što je još strašnije, nisam imao poverenja u Boga i njegov dar večne ljubavi između dvoje ljudi. Ne želim da napravite istu grešku ukoliko prolazite kroz patnju poput mene dok čekate da vam Bog pošalje nekoga ko će vas voleti. Kao što već možda znate, Bog mi je poslao neverovatnu ženu čija me količina ljubavi svakog dana ostavlja bez teksta. Ukoliko ne naučite ništa iz ove knjige, molim vas, stavite sledeće misli u svoje srce i živite u skladu s njima, jer je to glavna poruka koju želim da prenesem:

- Nikada nemojte odustati od ljubavi ukoliko je ljubav ono za čim tragate, jer Bog je s razlogom usadio tu želju u vaše srce.
- Vi ste vredni ljubavi jer ste tvorevina voljenog Oca.
- Postoji neko ko će vas voleti i podeliti život s vama.

Ljubav nađe put

- Uspešan brak zahteva uzajamnu i nesebičnu ljubav, kao i zajedničku, duboku i trajnu posvećenost.
- Roditeljstvo će staviti na probu vaš brak. Ono će, takođe, ojačati vaše ljubavne okove, ali samo ukoliko razvijete duboku empatiju i nepokolebljivu međusobnu podršku tako što ćete porodično blagostanje staviti ispred sopstvenog interesa.
- Rad na braku najvećim delom predstavlja to da se odbaci naš prirodni egocentrični način i nauči da se dan za danom na prvo mesto stavi Bog, na drugo mesto naši supružnici i porodica, dok smo mi sami na trećem mestu.
- Vaš brak, vaša porodica i vaš dom trebalo bi da budu bezbedno mesto puno ljubavi, brige i utehe – utočište od spoljnog sveta i svih njegovih izazova.

Ukoliko vam je potrebno više dokaza za istinitost izrečenog, pogledajte ponovo fotografiju s korica ove knjige. Na njoj ćete videti divno lice moje žene Kanae, koja me je naučila šta znači bezgranična ljubav.

Moja žena je svakako izuzetno lepa, ali vi ne možete videti ni delić njene istinske lepote na nekoj fotografiji. Naš savršeni Bog ispunio ju je svojom savršenom ljubavlju, i ona, zauzvrat, voli *mene*, tako nesavršenog čoveka! Zbog toga bez sumnje znam da ljubav nema granica.

Ipak, da biste bili voljeni, morate se osećati vrednim ljubavi, a da biste bili vredni ljubavi, morate biti voljni da se uverite da zaslužujete taj čudesan dar. Ovo mnogi ljudi ne shvataju: da biste primili ljubav, morate je prvo pružiti drugome. To znači, u osnovi, da morate voleti nekoga toliko da ćete potrebe te osobe staviti ispred sopstvenih.

Morate odustati od „ja“ da biste stvorili „mi“. Time što dajete sebe radi ljubavi prema drugome, otvarate vrata bogatom i snažnom odnosu koji uzdiže vaš život preko granica koje možete zamisliti. Kanae i ja i dalje smo na putovanju na kojem gradimo naš trajni odnos. U stvari, mi smo na početnom koraku. Sigurno smo na tom putu imali i izvesna spoticanja. Ispostavilo se da ja nisam savršen suprug – još uvek! Ja sam suprug u izradi. Stoga se mi ne predstavljamo kao stručnjaci u bilo kom pogledu. Umesto toga, ova knjiga ima za nameru da podeli našu ljubavnu priču s

vama i da, takođe, ponudi ono što smo mi do sada posmatrali i naučili, nekada iz naših ličnih grešaka, a nekada uz pomoć i smernice drugih.

Naš cilj jeste da vas inspirišemo i pripremimo za sopstvenu potragu za trajnom i bezgraničnom ljubavlju sa osobom koja vas ispunjava i želi da deli dobar život s vama.

Svako naredno poglavlje usredsređuje se na određeni aspekt u potrazi za ljubavlju: odluka da se predate ljubavi, koraci ka braku, venčanje, uspostavljanje porodice i jačanje veza između vas i vašeg partnera tokom godina i kroz izazove. Ovo su neke od tema koje obrađujemo:

- priprema da se voli i bude voljen, predajući sopstveno „ja“ drugome;
- razumevanje da ne treba biti idealna osoba kako bi se našla idealna osoba za vas;
- građenje odnosa punog ljubavi na čvrstim osnovama tako što će se prvo stvarati veza prijateljstva, uzajamno poštovanje, iskrenost, poverenje i pouzdanost tokom udvaranja ili perioda zabavljanja;
- poverenje ne samo u svoje srce već i u božji plan za vaš život, koji određuje da li je neko onaj „pravi“;
- uspostavljanje dobrih osnova za brak tako što ćete zaprositi devojkicu i doneti odluku zasnovanu na uzajamnoj želji da služite jedno drugom i prigrлити porodice i prijatelje kao deo svoje veze, sve dok vas oni čine bližim;
- hrabro se držite na dan venčanja i usredsredite se na vašu ljubav kao i život koji nameravate da izgradite zajednički, radije nego na materijalne stvari, status ili neka druga odvrćanja, kako biste iz toga napravili divne uspomene za početak bračnog života;
- istraživanje složenih izazova i neporecive radosti seksualne apstinencije pre braka;
- potčinjavanje jednog drugom u braku kroz ljubavnu predusretljivost i empatiju, radije nego uspostavljanje nerazumnih ili sebičnih očekivanja zahtevajući da vaše potrebe i želje budu na prvom mestu i pre svega drugog;

Ljubav nađe put

- rukovanje radošću i izazovima trudnoće tako što ćete se prilagođavati promenama ženinog tela, potom stvaranje trajnih veza sa svojim detetom od trenutka kada beba ugleda svetlost dana;
- jačanje ljubavi tokom godina, od vremena kad ste par do doba kad ste porodica, i usaglašavanja na polju finansija, kućnih potreba i očekivanja;
- prihvatite činjenicu da će se vaši najbliži promeniti s godinama, upravo kao što se ljudi menjaju, i naučite da prihvatite jedno drugo sa sazrevanjem ljubavi kroz mnoge mudrosti i transformacije do kojih su nas dovele promenljive okolnosti;
- razgovarajte sa empatijom i željom za razumevanjem umesto da reagujete ili da „rešavate“ problem; tako će se sukobi rešiti kroz praštanje i ljubav će trijumfovati nad ozlojeđenošću, besom i gorčinom;
- održavajte ljubav i zajedništvo jakim tako što ćete stvarati porodične rituale, predanje i iskustva, kao što su zajedničko čitanje Biblije, porodična putovanja, praznična okupljanja i porodični projekti;
- ostanite podjednako združeni u braku koji je izgrađen na rastućoj veri i svrsi zajedništva kroz partnerske uloge koje dopunjuju snage i slabosti;
- uspostavite porodicu i dom kao sigurno, pristojno, harmonično i snažno svetište kako biste s porastom izazova i tragedija uvek imali jedno drugo i ljubav od koje zavisite.

ČUDESNA SNAGA BEZGRANIČNE LJUBAVI

Ljubavni okovi koji povezuju mene i Kanae i nas dvoje s našim sinom Kijošijem, čini se, rastu i jačaju sa svakim danom koji odmiče. Naš porodični život divniji je no što sam sanjao da je moguće. Ta misao prožela me je mnogo puta od kada sam se oženio Kanae i dočekao našeg sina na svet 13. februara 2013, tačno godinu i jedan dan posle našeg venčanja.

Nedavno sam tokom leta, prilikom povratka kući s putovanja dugog četrdeset tri dana, koji je bio poslednji dugačak korak uspešne ali naporene četvoromesečne turneje kroz dvadeset šest država, većinom u Aziji

i Južnoj Americi, bio preplavljen ljubavlju prema njima. Nisu postojale reči kojima bih mogao da opišem teškoće kroz koje sam prolazio pošto sam tako dugo bio udaljen od moje žene i Kijošija.

Moj raspored dozvoljavao je svega nekoliko kratkih poseta tokom tog četvoromesečnog perioda. Obično je bilo samo toliko vremena da zamenim prljavu odeću čistom, tako da nije bilo mnogo šansi da se dublje povežem s njima.

Na putu sam govorio hiljadama, i svedočio o božjem delu na neverovatne načine, ali sam imao i ogromne teškoće. Najgora je bila žestoka groznica koja me je zadesila u Boliviji, kada sam je osećao kroz bol u kostima i moje slabo telo gorelo je iznutra cele nedelje.

Dok je sama turneja bila izuzetno uspešna, za mene je ona bila surova. Ali ova iskušenja i stradanja nisu bila razlog zbog kojeg sam se našao u suzama na poslednjem letu koji me je vraćao u Los Anđeles. Nisam bio samo nostalgičan za domom. Čeznuo sam za Kanae i žudeo za Kijošijem. Ludački su mi nedostajali moja žena i moj sin!

Pomisao da ću ih ponovo držati u zagrljaju i obasuti poljupcima bila je toliko neodoljiva da sam zajecao. Moj pomoćnik Gas sedeo je pored mene, a kako nisam želeo da me ugleda uplakanog, spustio sam kačket preko lica i pretvarao se da spavam. Mislim da nisam uspeo da ga prevarim. Uveren sam da se Gas samo pretvarao da me nije čuo, jer nisam tiho šmrkao. Znao je da mi je porodica nedostajala i da sam zbog toga mnogo patio.

Iako smo Kanae i ja vodili video-razgovore dok sam bio na putu, ipak to nije bilo isto kao imati ih i biti blizu njih. Volim miris kose Kanae i Kijošija. Volim njegov bebači dah! Dok sam bio na putu, mom sinu nikao je prvi zubić, i on je prvi put stajao bez ičije pomoći. Mnogo su mi nedostajali.

Zarekao sam se da nikada više neću biti toliko razdvojen od žene i sina. Ne želim da budem evangelista koji voli Gospoda, ali propušta porodične radosti. Ukoliko zanemarim sopstvenu porodicu a osvojim svet, izgubio sam. Ukoliko su Kanae i Kijoši jedine dve osobe na ovom svetu koje činim srećnim, ja sam time zadovoljan. Verujem da je ovo bogomdan prioritet u našem porodičnom životu. Želim da ih držim, stiskam i nikada ih ne napustim. (Hm, od ovoga bi mogla da postane pesma.) U stvari, napisao sam neke stihove o povratku kući. (Ostanite u toku za singl!) Pošto sam

Ljubav nađe put

napisao stihove, sav sam se spetljao. Nisam bio u stanju da pročitam šta sam otkucao na mobilnom telefonu, jer su suze zamaglile pogled.

Šta nije u redu sa mnom?, pitao sam se.

Potom je stigao i odgovor: *Ne, ovo je dobro za mene! Imam toliko ljubavi u svom životu da teško dišem bez nje!*

Leteo sam kući ženi i sinu – mojoj porodici – i životu za koji sam se često plašio da nikada neću iskusiti. Kakav je dar ljubav druge osobe. I ljubav deteta je neprocenjiva. Nikada se nisam osetio kao potpuna osoba dok ovo dvoje divnih, voljenih ljudi nisu ušetali u moj život.

PRONALAZAK BEZGRANIČNE LJUBAVI

Putujem svetom od svoje devetnaeste godine i nikada nisam bio toliko srećan pri povratku kući. Većinu ovih godina bio sam samac koji se vraćao praznoj kući. Kada se osvrnem, shvatim da bih svaki put doživeo razočaranje prilikom ulaska na vrata, jer bih zakoračio u apsolutnu tišinu. Neki ljudi su savršeno srećni što žive sami, i čak uspevaju da takvi i ostanu. Poštujem taj izbor, i nema ničeg lošeg u vođenju usamljeničkog života ukoliko vas to ispunjava. Ali od tinejdžerskih dana čeznuo sam za druženjem i ljubavnom vezom.

Kada toliko očajnički priželjkujete voljenu osobu u svom životu, a nemate nikoga, tu nastaje bolna praznina. Čuo sam da se govori kako se unutar svakog od nas nalazi otvor koji je Bog oblikovao i ispunio ga svojom ljubavlju dok pratimo njegov plan za naše živote. Ja sam bio potpuno ispunjen zbog svog odnosa sa Isusom, ali sam, i pored toga, snažno žudeo da budem s nekim. S vremena na vreme pribojavao sam se da taj dan nikada neće doći. I tragao sam da ispunim tu prazninu godinama pre no što sam konačno našao ljubav svog života. Još od detinjstva nisam mogao da shvatim zašto me je Bog doveo na ovaj svet bez udova. Kada sam konačno shvatio da on ima nameru da služim kao inspiracija drugima, to je mom životu dalo novo značenje.

Veći deo mladosti nisam mogao da shvatim zašto mi Bog nije podario ženu koju ću voleti svim srcem do kraja života. Odrastao sam besan i uvek

Nik i Kanae Vujičić

sam bio nestrpljiv kada bih stupio u vezu, a sve su se završavale slomljenim srcem. U tom trenutku nisam znao da su mi sve propale veze nudile lekcije koje sam morao da savladam pre no što sretnem moju buduću ženu, kako bih imao obilje zahvalnosti za čudesan dar koji predstavlja njena bezuslovna ljubav. I Bog mi je podario Kanae, i konačno sam shvatio da me je on pripremao za nju sve vreme.

D v a

Potruga za ljubavlju

Nedostatak udova učinio me je različitim u fizičkom smislu, ali moja čežnja da pronađem ljubav i budem voljen nije drugačija od vaših želja. I moje putovanje ka beskrajnoj ljubavi bilo je istinsko poput putovanja mnogih drugih ljudi.

Ponekad sam mislio da bi moja potraga za ljubavlju bila sjajna romantična komedija, ali bilo je i trenutaka kada sam bio uveren da joj je sudbina dodelila tragičnu ulogu. Otkad su Kanae i Kijoši deo mog života, u situaciji sam u kojoj sagledavam prošle događaje i moju istoriju teturanja niz ljubavno iskušenje.

Ponekad bih čuo kako majka govori ćerki: „Moraš poljubiti nekoliko žaba pre no što pronađeš princa.“ Većina nas doživela je odbijanje i usamljenost na svom putovanju ka romantičnoj i trajnoj ljubavi. U tom pogledu, ja sam poput svih drugih. I ukoliko prolazite kroz iskustva sličnih izazova, nadam se da će vam ova priča koju delim s vama, priča o potrazi za ljubavlju, dati snagu i biti od pomoći u razumevanju da ste vi, takođe, dovoljno vredni da budete voljeni, i inspirisati vas da nikada ne odustanete od svojih snova da pronađete nekog kome ćete moći da pružite i od koga ćete primiti beskonačnu ljubav.

Prvi put sam se zaljubio u prvom razredu gimnazije. Većina nas doživljava potragu za ljubavlju i romantikom veoma ozbiljno, a kada nam neko slomi srce, to uopšte nije zabavno. Ali mi, takođe, činimo veoma smešne i lude stvari na tom putu, zar ne?

Svojoj simpatiji iz sedmog razreda poklonio sam plišanog medu, ali onda sam se zabrinuo da bi naši roditelji bili uznemireni ukoliko saznaju da se sviđamo jedno drugom, te je stoga i ona meni dala jednog i rekli smo roditeljima da smo „trampili plišane medvediće“.

Biti u mogućnosti da se podsmevate samom sebi vrlo je zdrava osobina tokom potrage za ljubavlju i ja vam je toplo preporučujem. Posle svega, to pobeđuje plač! Jedan od mojih srećno oženjenih prijatelja kaže da je svoje studentske dane proveo prekriven modricama zbog svih devojaka koja su ga držale podalje od sebe uz pomoć štapa, kao u frazi: „Ne bih te taknula ni štapom!“

Ukoliko ste iskusili odbijanje, a svi smo to iskusili, imajte na umu činjenicu da ćete biti radosniji kada pronađete ljubav, jer vam sva loša iskustva pomažu da istinski cenite blagoslov prihvatanja ljubavi.

Kao i kod većine dečaka i mladića, moje rane zaljubljenosti bile su rezultat magnetne privlačnosti, tih misterioznih impulsa koji nas vuku prema pojedinim devojka. Ja sam bio veoma poseban i usredsređen na one koje su mi se sviđale i naginjao da mi se dopadaju iste, lepe devojke kao i svim drugim momcima. Kad pogledam unazad, to je bilo prilično licemerno od mene. Naposletku, želeo sam da se sviđam devojka uprkos nedostatku udova, pa ipak, usredsredio sam se jedino na one koje su svi smatrali najlepšim i najpopularnijim. Kako postajete stariji, shvatate da postoji mnogo više od puke fizičke privlačnosti. Neki od najlepših ljudi koje poznajem uopšte ne izgledaju poput manekena. Ipak, kada ih upoznate, njihova lepota je frapantna.

Problem leži u tome što veoma često ljudima ne pružamo šansu ukoliko ne odgovaraju našoj viziji savršenog partnera. Ja smatram da je to pogrešno. Trebalo bi da budemo otvoreni za susrete i da upoznamo svakoga ko želi nas da upozna. Ukoliko ništa drugo, steći ćete mnogo prijatelja

negujući tu filozofiju. A mogli biste i da se iznenadite kada naidete na nekoga koga ćete zavoleti.

I dok i dalje tragate, priželjkujete i čekate da dokažete da ste sposobni za ljubav, budite uvereni da istovremeno i drugima dajete šansu. Ono što očekujete da dobijete trebalo bi i da pružite, zar ne? U tom trenutku nastupa vera. Ukoliko ne želite da vam drugi sude isključivo na osnovu vašeg izgleda, onda budite spremni da isto tako zaronite dublje u njih.

Često čak i ne probamo da upoznamo ljude koji imaju invaliditet ili se osećaju „drugačije“, jer ih, zbog nekog ludog razloga, stavljamo u određeni koš, odbijamo ih potpuno, ili se samo plašimo da dopremo do njih. Kada govorim pred mladim školarcima, često ih upitam da li bi voleli da budu moji prijatelji. Većina njih, naravno, kaže: „Da“. Pošto sam čuo željeni odgovor, kažem im: „Pa, ukoliko ste voljni da prihvatite mene – čoveka bez ruku i bez nogu – kao svog prijatelja, zašto ne želite da budete prijatelji s nekim ko je drugačiji od vas, bez obzira na to da li je druge rase, druge vere, drugog staleža, ili ima neki mentalni ili fizički nedostatak?“

Sala obično utone u tišinu. Često su mi, pošto bi proteklo dosta vremena od obraćanja učenicima, sami učenici i školski zvaničnici govorili da su primetili razliku u školi pošto je do mladih ljudi doprla ta lekcija. Nadam se da je tako, jer vrlo dobro znam kako izgleda biti odbijen i izolovan. Dok sam rastao, često sam bio nesiguran zbog nedostatka udova i činjenice da se nalazim u invalidskim kolicima. Bio sam zlostavljan i siguran sam da je bilo ljudi koji su me izbegavali ili mislili da sam čudan.

I sâm sam sumnjao u sebe, ali nikada nisam odustao od potrage za ljubavlju. Osećao sam se normalnim iako nisam izgledao normalno, i imao sam određene želje poput svih drugih. Želeo sam druženje. Moje srce žudelo je da s nekim podeli život, s nekim kome se može verovati.

Možda sam potisnuo dečачke uspomene ili sam odlučio da ih sve zajedno zaboravim, ali verujte mi da se ne sećam nikoga iz gimnazije ko me je odbio zbog nedostatka ruku i nogu. Sada sam uveren da je bilo osoba koje su tako mislile ali nisu to rekle, ili su me jednostavno izbegavale, tako da nikada nisam bio dovoljno blizak da ih upitam. Većina je bila veoma ljubazna prema meni. Neki su postali moji veliki prijatelji. Ali nisam imao istinski stabilnu vezu do poznih tinejdžerskih godina.

Biti tinejdžer znači imati goruću želju da se uklopite i budete prihvaćeni, što zahteva da budete dovoljno kul kako biste ostvarili vezu. Ko ne želi da bude kul i popularan kao tinejdžer? Ja sam želeo da budem jedan od popularnih mladića toliko mnogo da sam izvesno vreme izbegavao sve svoje hrišćanske prijatelje i pretvarao se da sam žestok momak. Moj način da izigram mangupa bio je da mnogo psujem – nešto što nikada ranije nisam radio. I dobio sam lekciju! Ja sam bio verovatno najneprijatniji psovač u istoriji. Konačno sam odustao, jer sam osramotio sebe – i svoje roditelje. Na svu sreću, moji hrišćanski prijatelji nisu odustali od mene i poželeli su mi dobrodošlicu prilikom povratka u jasje pošto sam popravio svoje ponašanje.

Imao sam neprijatne trenutke i s devojkama. Većina mojih sastanaka bili su tajni. Jedna devojka sviđala mi se skoro tri godine, ali ona verovatno nije imala pojma o tome. U početku smo bili prijatelji, pošto je ona imala dečka. Kada su raskinuli, ja sam istupio, stavio sve što sam mislio pred nju i pitao je da izađemo na randevu.

Ona me je odbila i potom otišla s drugim momkom, mojim drugom. Sa druge strane, ja sam bio srećan što imaju jedno drugo, ali gledajući ih zajedno, bio sam tužan. Mislio sam: *Nikada neću imati devojku poput nje. Ona je previše lepa za mene.*

Odlučio sam da napravim žurku sažaljenja. To je bio pravi mali dvo-boj – sto za jednog. Zar nije smešno to da svi doživljavamo ista iskustva, ali kada se nađemo usred njih, izgleda kao da smo potpuno sami? Mislimo da niko drugi nije patio kao što mi patimo. Istina je da čak i lepe devojke i zgodni mladići i najpopularnija deca imaju sopstvene priče o odbijanju, usamljenosti i nesigurnosti. Nikada nisam sreo nekoga ko je prošao kroz detinjstvo i tinejdžersko doba bez bubuljica, patnji zbog raskida ili osećaja odbijanja. To je deo odrastanja i kroz te patnje postajete čovek. I mada je u tom trenutku teško, suočavanje sa izazovima i bolom može nam pomoći da postanemo empatičniji, da imamo više razumevanja i budemo ljubazniji prema drugima. Jednostavno rečeno, loše stvari čine nas boljim ukoliko se trudimo da iz njih izvučemo poučno iskustvo.